19/02/2020

«Η Ελληνική γλώσσα ως πνευματική κληρονομιά στον σύγχρονο κόσμο»

/ Επικαιρότητα

Ημερίδα για τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής γλώσσας διοργανώθηκε στη Σχολή Σαχέτι στις 16 Φεβρουαρίου, από το Γραφείο Εκπαίδευσης Γιοχάνεσμπουργκ και τη Σχολή Σαχέτι υπό την αιγίδα του Γενικού Προξενείου και με τη στήριξη της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ν. Αφρικής. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν και απηύθυναν χαιρετισμό ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Γιοχάνεσμπουργκ, κ. Ι. Χατζαντωνάκης και ο εκπρόσωπος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ν. Αφρικής, κ. Δ. Κουτάκης. Επίσης απηύθυνε βιντεοσκοπημένο χαιρετισμό η υφυπουργός Παιδείας και αρμόδια για την Ελληνόγλωσση Εκπαίδευση, κα Σοφία Ζαχαράκη. Παραβρέθηκαν, ακόμη, και παρακολούθησαν την Ημερίδα ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής Σαχέτι, Δρ Α. Στεφάνου, ο Γενικός Δ/ντής της Σχολής, κ W. Taylor, σύσσωμος ο εκπαιδευτικός κόσμος, οι Πρόεδροι του Λυκείου Ελληνίδων και της Παναθηναϊκής Οργάνωσης Γυναικών (παραρτήματα Ν. Αφρικής), εκπρόσωποι Ελληνικών

Κοινοτήτων και Σωματείων, γονείς μαθητών και πάροικοι.

Ο Συντονιστής Εκπαίδευσης, Δρ Γεώργιος Βλάχος, η Δ/ντρια των Ελληνικών Σπουδών της Σχολής Σαχέτι, κα Τόνια Παπάζογλου, η Υποδ/ντρια Ελληνικών Σπουδών Νηπιαγωγείου και Παιδικού σταθμού της Σχολής Σαχέτι, κα Στέλλα Καραγιάννη, ο Εμπορικός και Οικονομικός Σύμβουλος της Πρεσβείας, κ. Απόστολος Μιχαλόπουλος, εκπαιδευτικοί της Σχολής Σαχέτι και Κοινοτικών Σχολείων, αλλά και ιστορικοί ερευνητές παρουσίασαν θέματα σχετικά με την αξία, το ρόλο και τη συμβολή της ελληνικής γλώσσας στο σύγχρονο κόσμο:

Η Αξία και η προσφορά της ελληνικής γλώσσας,
Οι διαδρομές της ελληνικής γλώσσας στο χώρο και στο χρόνο
Η σχέση της ελληνικής γλώσσας με τις επιστήμες (ιατρική, θετικές επιστήμες, λογοτεχνία, φιλοσοφία), αλλά και η συμβολή της στην διάδοσή τους
Ελληνική γλώσσα και Χριστιανισμός
Η Μουσικότητα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας
Παιδική λογοτεχνία και η ελληνική γλώσσα
Η φιλία ως κορυφαία έννοια της Αριστοτελικής Ηθικής
Η Γραμμική Β΄ ως πρώτη γραπτή γλώσσα της Ευρώπης,
Η συμβολή του εμπορίου στην εξάπλωση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού

Την εκδήλωση παρουσίασαν οι εκπαιδευτικοί της Σχολής Σαχέτι, η κα Νέλλη Ζαφειριάδου και ο κ. Δημήτρης Στεργίου.

Περιλήψεις εισηγήσεων
Ο Δρ. Γεώργιος Βλάχος, Συντονιστής Εκπαίδευσης, με την εισήγησή του «Η αξία και η παγκόσμια προσφορά της ελληνικής γλώσσας» αρχικά έδωσε τον ορισμό της γλώσσας και κατέδειξε το ρόλο της. Τόνισε ότι η γλώσσα μας εκφράζει τις αντιλήψεις του λαού μας την πολιτιστική και πολιτισμική ιστορία του, την

πνευματική καλλιέργεια και τον υλικοτεχνικό πολιτισμό του. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην παγκόσμια προσφορά της ελληνικής γλώσσας, αφού με την ελληνική γλώσσα εκφράστηκε το ανθρώπινο πνεύμα στις μεγάλες στιγμές της δημιουργίας του. Με συγκεκριμένες αναφορές κατέδειξε ότι η ελληνική γλώσσα γέννησε και ανέπτυξε τις επιστήμες και τις τέχνες, αλλά και συνέβαλε καθοριστικά στη διάδοση της Χριστιανικής θρησκείας σε όλο τον κόσμο.

Ο κ. Άλκης Δουκάκης, Ιστορικός Ερευνητής, με την εισήγησή του «Μια εισαγωγή και απλή αποκρυπτογράφηση στην Γραμμική Γραφή Β΄ (1450-1200 B.C), την πρώτη γραπτή γλώσσα της Ευρώπης» αρχικά αναφέρθηκε στον Άγγλο αρχαιολόγο Arthur Evans, ο οποίος το 1900 ανέσκαψε πήλινες πλάκες με άγνωστα σήματα σε άγνωστη γλώσσα στην Κνωσό της Κρήτης. Την ονόμασε Γραμμική Γραφή Β’ και, για 40 χρόνια, μέχρι να πεθάνει, το 1941, προσπαθούσε, όπως έκαναν και πολλοί άλλοι, να την αποκρυπτογραφήσει, μα δεν τα κατάφερε. Κατόπιν αναφέρθηκε στον Άγγλο Michael Ventris, ο οποίος το 1952 κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει την Γραμμική Β’. Όλος ο κόσμος, προπαντός οι ακαδημαϊκοί, έμειναν κατάπληκτοι που η γλώσσα ήταν ελληνική, «μια δύσκολη και αρχαία ελληνική, μα τέλος πάντων ελληνική»! Η γλώσσα ήταν Μυκηναϊκή ελληνική που χρησιμοποιήθηκε από το 1450 π. Χ. έως το 1200 π. Χ. Τέλος, τόνισε ότι αυτή η αποκρυπτογράφηση, επειδή ήταν τόσο δύσκολη, θεωρείται ένα από τα μεγαλύτερα πνευματικά κατορθώματα του 20ου αιώνα.

Ο κ. Ελευθέριος Ζήκας και η κα Ελένη Τυχόλα, εκπαιδευτικοί, με την εισήγησή τους «Οι διαδρομές της ελληνικής γλώσσας στο χώρο και στο χρόνο» αρχικά αναφέρθηκαν στην πορεία της ελληνικής γλώσσας στο χώρο και στο χρόνο, σκιαγραφώντας την με σημαντικές ιστορικές αναφορές. Τόνισαν ότι η ελληνική γλώσσα παρουσιάζεται ως γλώσσα του εμπορίου τον 8ο αι., ως η γλώσσα με την οποία αποτυπώθηκαν οι επιστήμες σε ολόκληρη τη Μεσόγειο, αλλά και ως η γλώσσα που χρησιμοποιήθηκε για τη διάδοση της Χριστιανικής θρησκείας. Επίσης κατέδειξαν ότι η γλώσσα μας αποτέλεσε τη βασική γλώσσα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και με αυτή μεταφέρθηκαν οι θησαυροί του Βυζαντίου στη Δύση. Τέλος, έκαναν μνεία στη διατήρηση και διάδοση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού στις ελληνικές κοινότητες της Διασποράς που δημιουργήθηκαν με τη μετανάστευση με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον Ελληνισμό της Αιγύπτου.

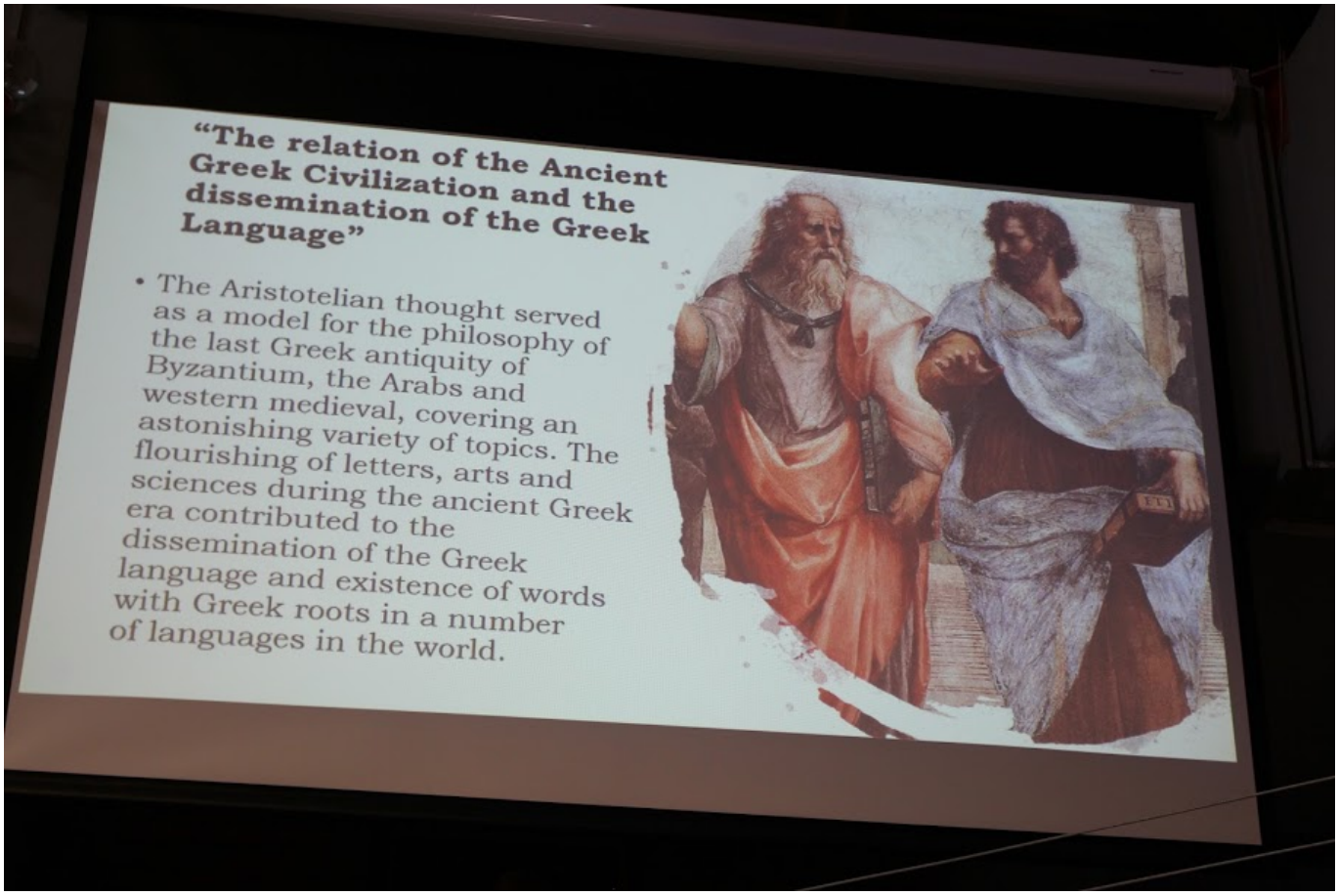

Η κα Ελένη Κωλέττη και η κα Διονυσία Νικολοπούλου, εκπαιδευτικοί, με την εισήγησή τους «Η μουσικότητα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας» ανέφεραν ότι η ανθρώπινη ομιλία εμπεριέχει μουσικά στοιχεία, τα οποία είναι ιδιαίτερα έντονα σε ορισμένες γλώσσες. Ο συνδυασμός φωνηέντων και συμφώνων για τη δόμηση των λέξεων σε μια γλώσσα δεν είναι διαδικασία απλή και δεν πραγματοποιείται με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα γεωγραφικά πλάτη της γης. Επηρεάζεται από διαφόρους παραμέτρους και κυρίως από το κλίμα της περιοχής. Κατόπιν επισήμαναν ότι η γλώσσα των αρχαίων Ελλήνων ήταν μια γλώσσα με έντονα μουσικά χαρακτηριστικά, αφού αυτοί ζούσαν κάτω από τον γαλανό και φωτεινό ελληνικό ουρανό. Έχει αναγνωρισθεί ότι ο τρόπος ομιλίας των αρχαίων Ελλήνων είχε σχέση με μουσικά ύψη. Ήταν δηλαδή γλώσσα τονική, γλώσσα τραγουδιστή, γλώσσα μελωδική. Μουσική και γλώσσα για τους προγόνους μας ήταν έννοιες αδελφές.

Η κα Αργυρώ Σέγγου-Γιάγκου, εκπαιδευτικός με την εισήγησή της «Έλληνική Γλώσσα και Παιδική Λογοτεχνία» τόνισε τη συμβολή της παιδικής λογοτεχνίας στην ανάπτυξη και καλλιέργεια της ελληνικής γλώσσας καθώς και στοιχείων του ελληνικού πολιτισμού που επηρέασαν την παιδική ηλικία. Μέσα από μια σύντομη ιστορική αναδρομή αναφέρθηκε στις μορφές και στα είδη της ελληνικής παιδικής λογοτεχνίας κατά τις διάφορες χρονικές περιόδους της καθώς και στη θεματολογία που χαρακτηρίζει την κάθε περίοδο. Τέλος, επισήμανε την προσφορά

βασικών εκπροσώπων-συγγραφέων της ελληνικής παιδικής λογοτεχνίας και αναφέρθηκε σε σημαντικά έργα τους.

Ο Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Καψάλης με την εισήγησή του «Ελληνική Γραμματεία και Χριστιανισμός» αρχικά ανέφερε ότι η παρουσίασή του διαπραγματεύεται σε γενικές γραμμές την αποτύπωση της Ελληνιστικής γλωσσολογίας στην διαμόρφωση της Βιβλικής και λογοτεχνικής γραμματείας του Χριστιανισμού τον 1ο αι. μ.Χ. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη σημασία της ιστορικής Οικουμενικότητας της Ελληνικής γλώσσας την περίοδο που εμφανίζεται και αναπτύσσεται η νέα θρησκεία του Χριστιανισμού, καθώς και στην επιρροή που αυτή ασκεί στην Εβραϊκή θρησκευτική γραμματεία κυρίως μέσα από την μετάφραση των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης στην Ελληνική γλώσσα (Septuagint).

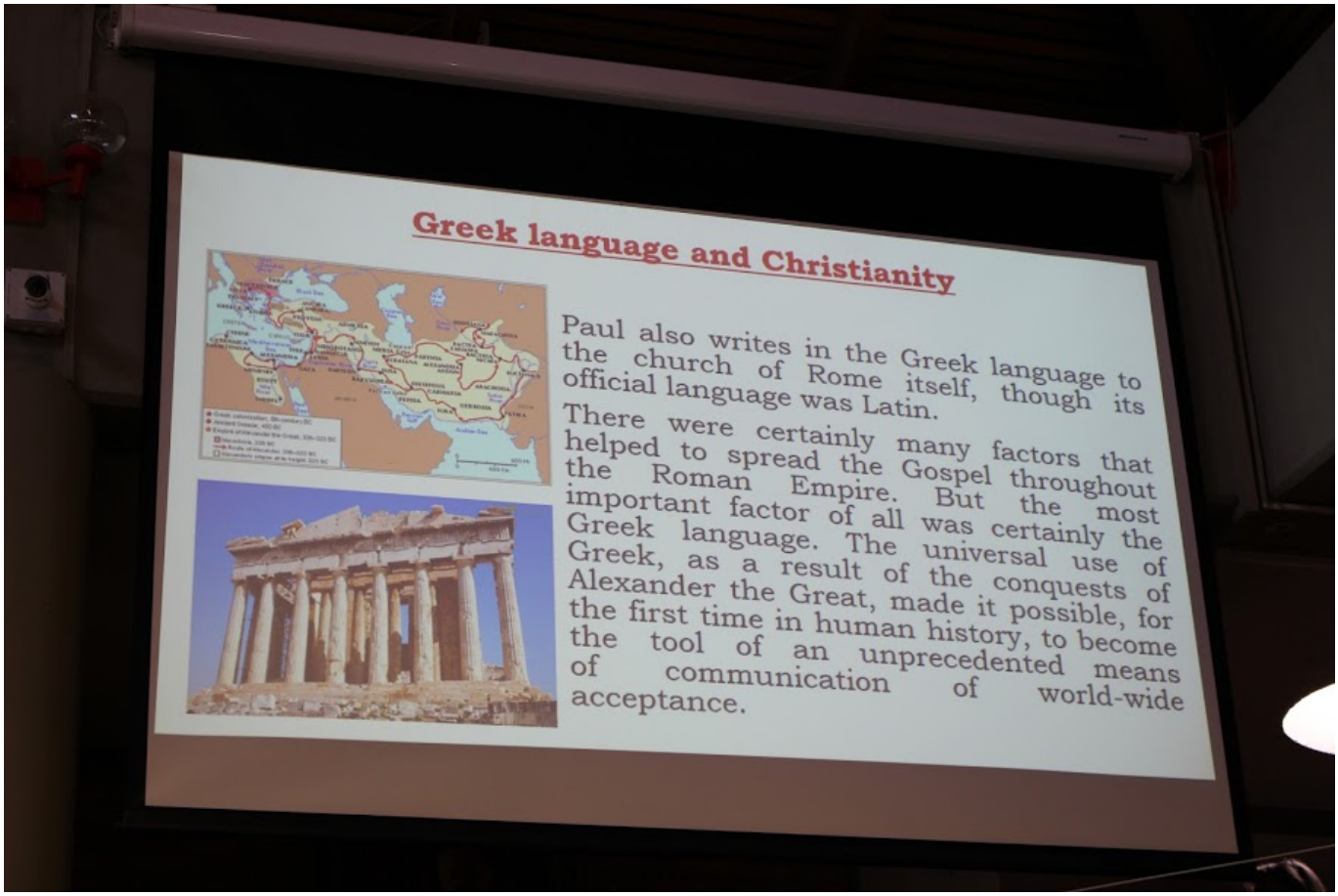

Ο κ. Δημήτρης Στεργίου, εκπαιδευτικός, με την εισήγησή του «Η Ελληνική Γλώσσα στις Θετικές Επιστήμες» τόνισε ότι η παρουσίαση αυτή αποσκοπεί στην προβολή της σπουδαιότητας και της συνεισφοράς της Ελληνικής Γλώσσας στις Επιστήμες. Γι’ αυτό το σκοπό επισήμανε ότι η Ελληνική γλώσσα αποτελεί ένα εργαλείο, ένα μέσο στη θεμελίωση και την ανάπτυξη των Επιστημών. Η πραγματική κληρονομιά της Ελλάδας στις Επιστήμες είναι ο τρόπος σκέψης, η αναλυτική μέθοδος. Και είναι αυτή η συλλογιστική η οποία βρίσκει την έκφρασή της μέσω της γλώσσας.

Τέλος, υποστήριξε τα λεγόμενά του κάνοντας μία σύντομη παρουσίαση ενός πολύ μικρού αριθμού διακεκριμένων έργων Ελλήνων φιλοσόφων και πολυμαθών.

Η κα Τόνια Παπάζογλου, Διευθύντρια Ελληνικών Σπουδών Σχολής Σαχέτι με την εισήγησή της «Η ελληνική γλώσσα στη σύγχρονη ιατρική επιστήμη και φαρμακολογία» κατέδειξε ότι οι ελληνικοί ιατρικοί όροι που χρησιμοποιούνται ως τις μέρες μας παγκοσμίως και αποτελούν το 77% του συνόλου των ιατρικών όρων, οφείλονται στον Ιπποκράτη από την Κω, που αναγνωρίζεται σε όλο τον κόσμο ως «ο πατέρας της σύγχρονης ιατρικής» και στον Ασκληπιό από την Βιθυνία που θεωρείται «ο πατέρας της μοριακής ιατρικής». Συνεχίζοντας ανέφερε ότι ο Ιπποκράτης κατέγραψε πλήθος ιατρικών όρων όπως: σύμπτωμα, διάγνωση, θεραπεία, τραύμα και επίσης περιέγραψε την παρουσία μεγάλου αριθμού ασθενειών όπως: διαβήτης, γαστρίτης, εντερίτης, καρκίνος. Στην Ιπποκρατική συλλογή που συμπεριλαμβάνει τον Ιπποκρατικό όρκο, υπάρχουν και κείμενα που αναλύουν ιατρικές θεωρίες και πρακτικές. Ο Ιπποκρατικός όρκος συνεχίζει στις μέρες μας να εμπνέει τους ιατρούς και να τους ευαισθητοποιεί για την κλινική και ηθική υποχρέωση που έχουν απέναντι στους ασθενείς τους. Στη συνέχεια έκανε αναφορά στον Ασκληπιό που ήταν ο πρώτος ιατρός που διαχώρισε τις ασθένειες σε οξείες και χρόνιες και ο πρώτος χειρουργός που πραγματοποίησε τραχειοτομή. Ολοκλήρωσε επισημαίνοντας ότι οι ανακαλύψεις στην ιατρική είναι ραγδαίες και η χρήση της Ελληνικής κρίνεται αναγκαία για τους νέους ιατρικούς όρους, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ,την τεράστια αξία της γλώσσας μας.

Η κα Στυλιανή Καραγιάννη, Υποδιευθύντρια Ελληνικών Σπουδών Νηπιαγωγείου και Παιδικού σταθμού Σχολής SAHETI με την εισήγησή της «Η φιλία ως κορυφαία έννοια της Αριστοτελικής Ηθικής» ανέφερε ότι ο Αριστοτέλης ασχολήθηκε με ένα πλήθος θεμάτων που ανήκουν σε διαφορετικά πεδία και έθεσε τις βάσεις για την επιστημονική έρευνα μέσα από την εμπειρική θεώρηση του κόσμου. Οι απόψεις του περί ηθικής είχαν μεγάλη επίδραση όχι μόνο στους στοχαστές και φιλοσόφους της εποχής του, αλλά και στο σύγχρονο άνθρωπο. Κεντρική θέση στην Αριστοτελική ηθική κατέχει το ζήτημα της φιλίας. Μέσα από την εισήγησή της δόθηκε ο ορισμός της φιλίας, σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, τα είδη της και η αξία της για τον άνθρωπο ως άτομο, αλλά και για το κοινωνικό καλό.

Ο κ. Απόστολος Μιχαλόπουλος, Εμπορικός και Οικονομικός Σύμβουλος με την εισήγησή του «Η συμβολή του εμπορίου στην εξάπλωση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού» αρχικά ανέφερε ότι το εμπόριο έχει διαδραματίσει θεμελιώδη ρόλο στη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού. Στην αρχαιότητα, κατά την Μινωική και Μυκηναϊκή εποχή, αργότερα με τις ελληνικές αποικίες που απλώθηκαν στη λεκάνη της Μεσογείου, ακολούθως με τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου και την ίδρυση των Ελληνιστικών Βασιλείων. Αυτές οι νέες εμπορικές διαδρομές επέκτειναν ακόμη περισσότερο τον ελληνικό πολιτισμό και τη γλώσσα.

Κατόπιν αναφέρθηκε στη βυζαντινή περίοδο και συγκεκριμένα πριν από την Πτώση

της Κωνσταντινούπολης (το 1453), τονίζοντας ότι η Βυζαντινή Αυτοκρατορία κατείχε σημαντικό ρόλο ως το σταυροδρόμι των εμπορικών οδών, μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Πριν και αμέσως μετά την Πτώση πολλοί Βυζαντινοί λόγιοι μετακόμισαν στη Δύση, συμβάλλοντας έτσι στην πολιτιστική, καλλιτεχνική, πολιτική και οικονομική «Αναγέννηση».
Τέλος, τόνισε ότι στη σύγχρονη εποχή, οι Έλληνες επιχειρηματίες της Διασποράς ήταν μεταξύ εκείνων που μέσω της εμπορικής τους δραστηριότητας μπόρεσαν να υποστηρίξουν, να συντηρήσουν και να διαφυλάξουν την ελληνική γλώσσα και τον πολιτισμό και εν τέλει να χρηματοδοτήσουν την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Κλείνοντας, ανέφερε ότι σήμερα εταιρείες από όλο τον κόσμο χρησιμοποιούν ως εμπορικά σήματα και λογότυπα λέξεις, σύμβολα και ονόματα ελληνικής προέλευσης σε μια προσπάθεια να προσδώσουν προστιθέμενη αξία στα προϊόντα και στις υπηρεσίες τους.

Πηγή: ekkairo.org